

ABSTRAKT (v ČJ)

Cílem této diplomové práce bylo zejména zjistit, zda je fyziologický roztok, určený ke kontinuálnímu proplachu arteriálních katétrů, stejně účinný v prevenci uzávěru arteriálních setů v porovnání s fyziologickým roztokem s heparinem. V této diplomové práci se zabývám také porovnáním spotřeby materiálu při použití obou metod proplachu arteriálních setů a finančních nákladů s nimi spojených.

Do studie byli zařazeni pacienti s diagnózou sepse či septického šoku. Zařazení 52 pacientů do experimentální a kontrolní skupiny proběhlo formou pseudorandomizace. Testování bylo provedeno pomocí neparametrického Wilcoxonova dvouvýběrového testu a Fisherova přesného testu.

Z výsledků mé studie vyplývá, že proplach arteriálních katétrů fyziologickým roztokem je ve vztahu k výskytu komplikací (uzávěr katétru) stejně účinný jako proplach fyziologickým roztokem s heparinem. Mé zkoumání také potvrdilo, že používání fyziologického roztoku jako proplachovacího roztoku je co do materiálu méně nákladné, a proto je vhodné používat k proplachu arteriálních katétrů fyziologický roztok.

Na základě mé studie se používá fyziologický roztok jako proplachový roztok arteriálních katétrů na anesteziologicko-resuscitačním oddělení, kde byl do provedení studie k proplachu používán výhradně fyziologický roztok s heparinem. Použitím fyziologického roztoku namísto fyziologického roztoku s heparinem by se mělo předejít vzniku případných dalších vážných zdravotních komplikací pacientů s arteriálním katétre.

Dále mám v plánu publikovat článek v odborném časopise, aby výše uvedené výsledky mé studie mohly být podkladem pro používání fyziologického roztoku k proplachu arteriálních katétrů také v jiných nemocnicích.

klíčová slova: Proplach arteriálního katétru, intenzivní péče, fyziologický roztok, heparin, heparinem indukovaná trombocytopenie.